SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN).

Utgifves hvarje Torsdag i Winnipeg Manitoba, Canada.

☞ Den första och enda Skandinaviska veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsafgiften,
som bör erläggas i förskott, är i Canada och Förenta Staterna:

Ett år (postporto inberäknadt)		$1.50
Halft år	do.	$0,75
tre månader	do.	$0.40
Lösnummer - - -		5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tidningen, postporto inberäknadt,

Ett år - -	$2.00
Halft år - -	$1.00

Korrespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviske Canadiensaren önskas öfverallt och på alla platser i Amerika, der våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra sändas till

EMANUEL ÖHLÉN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba, Canada.

I PRESTGÅRDEN.

En julbild af N. P. ÖDMAN.

Medan sålunda de båda gubbarne stannade en stund ute i salen, hjertligt helsande och samtalande, passade Moster Maja på och meddelade magistern och notarien sammanhanget med Mellerudshistorien.

Farbror Sven hade skrifvit från Wermland till prosten och frågat, om han vore välkommen lite tidigare än vanligt; han vore ledig att inflnna sig några dagar före jul. Härpå hade prosten svarat efter samråd med moster Maja, att farbror Sven visserligen vore välkommen, men att han fruktade det ej skulle bli trefligt för honom att komma midt i julstöket, då alla i prestgården voro upptagna af arbete. Af detta svar hade farbror Svens känsliga sinne pikerats; men då han vid brefvet ankomst redan varit på afskedsvisit hos sina grannar och för dem bestämdt uppgifvit dagen för sin afresa, så hade han "skämts att ej fara" och "af ren ambition" anträdt färden på utsatt dag. Han hade då rest ända till gästgifvaregården Mellerud, två mil från B. prestgård; men der lade han sig i vinterqvarter, "då han ej ville genera dem i prestgården, der han ej var välkommen." Emellertid blef tiden honom för lång och gästgifvarens ständiga sällskap något enformigt, hvarföre han en vacker dag skref ett bref till prosten, innehållande, jemte en redogörelse för resan och det grannlaga i hans handlingssätt, följande rader: "och som det nu börjar bli förbistradt långsamt här på Mellerud tillsammans med gästgifvaren, får jag härmed vänligen anhålla, att du skickar mig någon underhållande lektyr för de återstående dagarne." Brefvet, som ankommit på qvällen tredje dagen före jul, hade väckt allmän munterhet, sade moster Maja. Prosten hade skrattande tillsagt drängen Nils, som just var i köket, att genast följande morgon fara och hemta patron Wågman, och nu var han här — men ville ej höra talas om Mellerud.

Magistern och notarien voro mycket roade af historien, och när nu farbror Sven kom in, kunde de ej låta bli att häntyda på Mellerud och "lektyren". Detta besvarades i början med ett buttert. "Har nu moster Maja qvallrat igen?" men snart narrade de honom sjelf att skratta åt alltihop, och sedan var han i briljant lynne hela qvällen.

Prosten hade emellertid efter mötet med farbror Sven återigen gått upp på sitt arbetsrum. Klockan var nu sju och sedan ungefär en half timme förgått under angenämt samtal, och många historier af farbror Sven, hörde man åter prostens steg i trappan — en och annan gammal prestgårdstrappa knarrar rätt dugtigt och den på B. icke minst — och denna gången tyektes hans steg mera brådskande än förut, och när nu alla lyssnade förnams samtidigt ett lifligt pinglande af bjellror, såsom af flera slädar; och det blef allmän uppståndelse igen.

"Nu äro de andra här allesamman," ropade Olof, och alla skyndade att lemna farbror Sven midt i en af hans bästa historier om den bekante postmästaren E—n i Åmål. Moster Maja dröjde dock qvar hos honom, och om ett ögonblick gingo de begge tillsammans ut i salen för att der invänta de ankommande, farbror Sven mumlande på vägen med glad resignation: "Strunt i postmästaren, då' här ä' allt roligare."

"Lynnerhet som det inte är första gången du berättar den der historien, Sven lille," sade moster Maja leende.

Elsa och de unga männen hade emellertid skyndat ut genom förstugan, som nu var festligt upplyst med en från taket nedhängande lykta med tjock talgdank af moster Majas välkända fabrik; och just när de kommo ut på trappan stannade trenne slädar nedanför och genast vexladesglada helsningsrop, och man sprang från slädle till släde och välkomnade de resande innan de ens öppnat fotsacken. Prosten sjelf hjelpte vid den främsta släden lilla fru Anna ur sladfällen.

Snart voro alla inne i salen, och medan de resande här omfamnas och klappas af moster Maja och farbror Sven och under allmänt glädjesurr taga af sig det ena ytterplagget efter det andra, till dess de börja antaga en allt mer menskelig gestalt, begagna vi tillfället att föreställa dem för våra läsare. Alt så: häradshöfding Albert Norberg från G. — fru Anna Norberg, hans hustru — grosshandlare Petter Norberg från Stockholm — medicine doktor Frans Svensson från Stockholm. Norbergarne äro långa och mörka, doktorn kortare och ljusare, fru Anna liten och nätt. Herrskapet Norbergs äro nygifta. Som man redan torde ha gissat, äro de båda Norbergarne söner till moster Maja, och doktor Svensson broder till magistern och Olof — och alltså alla de tre nykomna herrarne systersöner till prosten.

Att prosten nu icke vidare ämnade lemna sällskapet för aftonen syntes klart af hans yttre. Han bar en svart rock, hakan var slät och peruken kammad — så att den till och med krusade sig en smula kokett framåt öronen — och sjelfva färorna på hans ansigte tycktes ej vara så djupa som förut.

"Nå ä' vi nu alla församlade!" utbrast han glatt, när hela hopen inträdt i förmaket, "välkomna då hit alla mina pojkar!" och dermed utbredde han armarne och såg på en gång så hjerteglad och skälmaktig ut, som om han sjelf varit en pojke.

På ögonblicket skyndade de sex systersönerna fram till prosten och trängde sig famnande omkring honom på alla sidor, bildande en tät klunga, i hvars midt hans eget högburna, ärevördiga hufvud höjde sig med ett skalaktigt leende, under det han med sina starka armar gladt tryckte till sig så många han kunde.

Den täta kretsen kring prosten var naturligtvis blott en scen af några ögonblick, men innan den hunnit upplösas, ropade med rörd stämma farbror Sven, hvars känsliga sinne anslagits: "Ur vägen, pojkar, jag vill vara med," och han skulle just tränga sig fram genom klungan, då han fick en annan idée och ropade:

"Kom Maja, kom Elsa och Anna! — goddag, lilla mamsell Ingrid, kom med hon också — och pastorn med"—detta sista åt en ung svartklädd man, som i detsamma långsamt inträdde — "och gamla Lisa hör ju också hit, ställ ifrån sig brickan hon, och kom bara — se så, nu alla man i ring!" och härmed slöts en stor ring kring gruppen i midten, och farbror Sven utropade i festlig ton: "Och härmed förklarar jag slägtmötet på B. högtidligen och i laga form öppnadt."

"Nog nu din upptågsmakare," sade prosten halft leende, halft allvarligt, "jag ville bara helsa ordentligt på mina gossar"; och dermed var gruppen upplöst och man spridde sig i rummen.

Låt oss blott tillägga, att de hade goda skäl, dessa unga män, att omfamna sin morbror. Genom hans faderliga stöd hade de alla hjelpts fram i verlden, ända från skolåren, och hans älskeliga, nu aflidna, hustru Gustafva hade härvid med råd och dåd stått vid hans sida.

"Hade nu Gustafva lefvat!" sade han sakta till sin syster, vid hvars sida han slagit sig ner i söffan.

Moster Maja nickade ett tyst svar och tryckte broderns hand.

(Forts.)

KRAMPEN.

En badhistoria af Guy de Maupassant.

Den aftonen som alla andra väntade vi vid badorten ankomsten af obekanta personer.

Det var endast två, som kommo, en herre och ett fruntimmer, far och dotter. De gjorde genast intryck på mig som figurer ur Edgar Poës berättelser, och dock hvilade öfver dem ett behag, ett olyckans behag; jag föreställde mig dem genast som offer för ödet. Mannen var högväxt och mager, något böjd, med alldeles snöhvitt hår, för hvitt för hans ännu unga ansigte, och i hans hållning och sätt låg något djupt allvarligt.

Den unga damen, som kunde vara 24 eller 25 år, var liten, mycket mager, mycket blek och hade ett trött, likgiltigt utseende. Man träffar ibland på personer, som tyckas alltför svaga för att röra sig, att gå och göra något af det, som vi göra alla dagar.

Hon var ganska vacker, den lilla, men hon åt med en långsamhet, som om hon haft mycket svårt för att röra sina armar.

Förmodligen var det hon, som skulle begagna sig af badet.

Jag observerade, att den unga flickan, äfven när hon åt, hade en handske på venstra handen.

Efter middagen företog jag en promenad i badhusparken. Stället var en liten stad i Auvergne, Chatel-Guyon, dold i en dal vid foten af ett högt berg, från hvilket nedstörtade en mängd bäckar med varmt vatten, som kom från en gammal vulkan.

Aftonen var mycket varm. Jag promenerade fram och tillbaka i den skuggiga allén och lyssnade till musiken från casinot.

Plötsligt såg jag, kommande mot mig, far och dotter. Jag helsade på dem, som man vid badorterna helsa äfven på obekanta, och herrn, som genast stannade, sade:

"Min herre, förlåt mig, men skulle ni kunna visa oss en kort och vacker promenad?"

Jag erbjöd mig att föra dem till den lilla, djupa dalen, der en liten flod rinner fram mellan klipporna.

De antogo mitt anbud.

Vi talade naturligtvis om vattnets kraft.

"Ack," sade han, "min dotter har en besynnerlig sjukdom, hvars sjelfva säte man ej känner. Hon lider af högst besynnerliga nervanfall. Ibland tyckes det, som om hennes hjerta vore angripet, ibland som vore det lefvern o. s. v. Nu säger man, att hennes mage är angripen. Och derför äro vi här. För min del tror jag, att det är nerverna. I alla händelser är det en sorglig historia."

Jag kom genast att tänka på krampryckningarne i handen, som jag observerat, och jag frågade:

"Är det inte ett ärftligt ondt; har ni inte sjelf angripna nerver?"

Han svarade lugnt:

"Jag? Nej, jag har alltid haft goda nerver ...."

Efter en stunds tystnad fortfar han:

"Ah, ni syftar på ryckningarne i min hand hvarje gång jag vill taga i något. Detta kommer af en förskräcklig sinnesrörelse, som jag har haft. Föreställ er, att denna min dotter varit lefvande begrafven."

Ett utrop af förvåning undföll mig.

* * *

Han återtog:

"Se här historien. Den är mycket enkel. Juliette hade sedan någon tid haft svåra anfall af hjertlidande. Vi fruktade det värsta.

En dag bar man in henne kall, känslolös, död. Hon hade fallit i trädgården. Läkaren konstaterade hennes död. Jag vakade vid hennes lik en dag och två nätter. Jag lade henne sjelf i kistan, och hon fördes till kyrkogården, der hon nedsattes i vår familjegraf.

Jag hade önskat, att hon skulle svepas med sina juveler, armband, örhängen, ringar, alla presenter, som hon hade fått af mig, och i sin första balklädning.

Ni kan föreställa er mina känslor, då jag återkom hem efter jordfästningen. Jag hade endast henne, ty min hustru var sedan länge död. Jag gick ensam, nästan utom mig, in i mitt rum, och jag föll ned i en fåtölj, utan kraft, utan tankar och utan styrka att göra en rörelse. Jag var endast en maskin, min själ liknade ett öppet sår.

Min gamle betjent Prosper, som hjelpt mig att lägga Juliette i kistan och pryda henne till den sista sömnen, inträdde sakta och frågade:

"Behagar herrn inte något?"

Jag gjorde ett nekande tecken med hufvudet.

Han återtog:

"Herrn har orätt, herrn blir sjuk. Skall jag hjelpa herrn klädа af sig?"

"Nej, lemna mig."

Han drog sig tillbaka.

Huru många timmar förgingo? Jag vet det icke. Ah, hvilken natt, hvilken natt! Det var kallt, elden hade slocknat i kaminen och utifrån hördes vindens hemska tjut.

Huru många timmar förgingo? Der satt jag utan att sofva, tillintetgjord, med öppna ögon, utsträckta ben och själen fyld af förtviflan.

Plötsligt ringde klockan på stora ingångsporten.

Jag hoppade till, så att det knakade i stolen under mig.

Den skarpa ringningen gaf eko i hela huset som i ett hvalf.

Jag såg på klockan. Den var två på morgonen. Hvem kunde komma vid denna timme?

Ånyo ringde det två gånger. Betjeningen vågade tvifvelsutan ej stiga upp.

Jag tog ett ljus, gick utför trappan och frågade:

"Hvem är det?"

Så blygdes jag för denna svaghet och drog långsamt från de stora riglarne. Mitt hjerta klappade; jag var rädd.

Jag öppnade hastigt dörren och såg i mörkret en hvit gestalt, liknande ett spöke.

Jag ryggade baklänges och stammade:

"Hvem .... hvem är ni?"

En röst svarade:

"Det är jag, pappa!"

Det var min dotter.

Jag trodde, att jag blifvit vansinnig, och jag drog mig baklänges för det inträdande spöket.

I detsamma gjorde jag med handen den rörelse, som ni nyligen såg mig göra, en gest, som sedan aldrig lemnat mig.

Spöket sade:

"Var inte rädd, pappa, jag var inte död. Man har velat bestjäla mig och man har afskurit ett af mina fingrar, blodet började rinna och jag vaknade upp."

Nu såg jag verkligen, att hon var betäckt med blod.

Jag föll på knä, snyftande, gråtande, färdig att qväfvas.

Då jag hemtade mig litet, förde jag henne till mitt rum, ännu ej fullt fattande min lycka, och lät henne sätta sig i min fåtölj.

Så ringde jag på Prosper för att han skulle göra eld och skaffa hjelp.

Mannen inträdde, öppnade munnen med en min af obeskriflig förfäran och föll derpå stendöd till golfvet.

Det var han, som öppnat grafven, som hade stympat och öfvergifvit mitt barn utan att dock hinna fullborda stölden.

Ni ser, min herre, att vi äro bra olyckliga!"

* * *

Han tystnade.

Natten hade fallit öfver den lilla ensliga och dystra dalen.

Jag visste ej hvad jag skulle säga. Jag mumlade:

"Så förfärligt!"

Och om en minut tillade jag:

"Låt oss gå in, jag tycker det börjar blifva kallt."

Vi återvände till hotellet.

MANITOBA

Den stora SÄD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN,

Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg som visas af att

1890 voro besådda	1,082,794 acres,	deraf hvete	736,058 acres
1891 " "	1,349,781 "	" "	961,664 "
Tillökning..	266,987 acres	Tillökning	170,606 acres

Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, hornboskap och får trifvas utmärkt på de frodiga prärierna och blandadt åkerbruk och boskapsskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGSLAND från $3 till $10 per acre. Tio års betalningstid.
UPPODLADE FARMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på goda betalningsvilkor.
NU ÄR RÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande Provins. Folkmängden tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni finner all öfver i Manitoba
Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma bekvämligheter, som i gamla landet.
För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m. som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,
Minister för Åkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

EN FRITT! $14

UTKLIPP DETTA och sänd det till oss emte $14 och vi vilja sända eder denna vår förbättrade "High Arm" Singer-symaskin med 10 lådor, försedd med den förbättrade Oedersymaskinen, tråd-tillbrateren, positiv uppfångare och hvirfver sjelf tråden i cylinderskyttelns, hvilken öppnas vid ändan, utan att rubba några af dess delar, har en fullkomlig och fin spänning. Dessa förbättringar äro begagnade af alla de mest framstående symaskins-bolagen och ni kan alltid vara förvissad om att ful ändamål stygn. Denna maskin är äfven försedd med den positiva automatiska spolapparaten (bobbin winder), sjelfträdande nål och medföljer af en full uppsättning af stål-tillbehör, nålar, olja o. s. v. Maskinhufvudet är lackeradt och ornamenteradt med guld; alla ljusa delar äro nickelpläterade; den utför stark sömnad, hvilken är lika på båda sidor och will aldrig gå upp i sömnen. Alla delar som äro utsatta för slitning äro tillverkade af fint stål, härdade och noga lapsade. Träarbetet är af det bästa ek eller valnöt, fint utarbetadt, ställningen är efter sista mönstret, stark och bestånd, hvilar på 4 trissor och kan lätt flyttas; har ett stort band-hjul samt typkyddare. Den maskin är af bästa qvalité från början till slut och ser ut som en $60 maskin, är garanterad att göra hvad slags arbete som helst och vi sända ett skriftvet, bindande garanti på 10 år med hvarje maskin. Om ni behöfver en symaskin, så låt icke detta godt tillfälle på eder ur händerna, utan rikta oss eder order i dag. Vi garanterv tillfredsställelse eller återbetala pengarne. Det är vår önskan att få en maskin införd, ty vi veta att det vill astadkomma försäljning af flera; detta är orsaken hvarför vi sälja till så lågt pris. Hvarje maskin är säkert lastpackad, levereras till närmaste jernvägsstation fritt; garanteras vara oskadad vid framkomsten. Hvarför icke hafva den bästa?

FRITT En maskin till hvarje kund som skjer eller åstadkommer försäljningen af 10; för ett 30 dagars försök, skrif efter särskilda öfverenskommelser och katalog.

THE OXFORD MANUFACTURING CO., 342-344 Wabash Ave. Chicago, Illinois.

A. HALLONQVIST,
688 MAIN STR.,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA
är CANADAS GENERAL AGENT för

LUNDIN'S JUNIPER-ADE
ENBÄRS DRICKA
5 Gallons eller 125 Glas för 25 Cents.

Af Lundin & Co.'s kondenserade Enbärssirup kan man bereda ett välsmakande och helsosamt dricka. Det verkar blodrenande och stärkande och har visat sig vara ett utmärkt botemedel mot reumatism, vattensot och flera andra sjukdomar, som bestå i magen, lefvern och njurarne. Fritt från alkohol, är det framför allt en utmärkt dryck för nykterhetsvänner. En flaska sirup kostar 25 cts.; deraf kan man bryggа 5 gallons, d. v. s. 125 glas dricka.
Agenter önskas öfverallt. God provision lemnas. Agentvilkor sändas fritt på begäran.
☞ Om ingen agent finnes på Eder plats, så vänd Eder till Eder groceriman, och han skaffar Eder sirup, eller sänd oss 25 cents i silfver eller 1 dollar i papper, och vi sända Eder genast 1 eller 4 flaskor. ☞ Trade Mark registered in U. S. Patent Office.
LUNDIN & CO., 7 & 98. Jefferson St., Chicago, Ill.

Dr. Nelson,
CORNER WASHINGTON AND THIRD AVE'S SOUTH,
MINNEAPOLIS, - - MINN.

Efter 25 års Sjukhus- och Privatpraktik, är jag i stånd att garantera fullständig bot af kroniska och giftiga sjukdomar i blodet, halsen, näsan, njurarne, blåsan och angränsande organ.

Katarrh. —Det är ett erkändt faktum, bevisadt genom obduktioner, att tuberkler i lungorna hafva blifvit helade genom naturliga orsaker. Hur mycket naturligare är det då ej att katarrh och påbörjande lungsot kan botas genom klok och vetenskaplig behandling. Dr. Nelson är så öfvertygad om resultatet af hans nya behandlingsmetod, att han erbjuder FRIA FÖRSÖK.

Nervös, kroppslig och organisk svaghet, onda aningar och onaturlig kraftuttömning, förtidigt förfall och brist på sjelfförtroende, dåligt minne, hjertklappning, finnar i ansigtet, fläckar för ÖGONEN, ringning för ÖRONEN, KATARRH, påbörjande LUNGSOT och hvarje slags oförmögenhet, som förbittrar lifvet för såväl unga som gamla, botas hastigt och för alltid.

Blod- och Hudsjukdomar af elakartad karaktär, Syphilis, hvars följder äro så rysansvärda, utrotas fullständigt ur systemet utan begagnande af qvicksilfver.

Skrofler, Rosen, Finnar, Bölder, Utslag, värk i hufvud och ben, Ondt i Halsen, Munnen och Tungan, Körtelsvulster och Särnader i Halsen, Rheumatism, o. s. v., botas äfven i sådana fall, som ansetts för hopplösa. — Striktur och Sten i Urinblåsan botas utan smärta eller bruk af knif.

Nyligen födragna eller Gamla, smittosamma sjukdomar i Urinorganen botas genom ett lok alt utvärtes medel på från 3 till 8 dagar. ☞ Mottagningstimmar: Kl. 10 f. m. till 12 m., 2 till 3 e. m., 7 till 8 e. m.; Söndagar: kl. 2 till 3 e. m.

Den största och enda tillförlitliga af sitt slag vester om New York. Öfver 30,000 konsultationer och bref årligen. 7,000 patienter behandlades 1892.

LOCK HOSPITAL
ESTABLISHED 1867

FRITT! En af Dr. Nelsons utmärkta böcker, "Fakta för de lidande" (för män) eller "Förnuftiga råd" (för enhvar) jemte symptomlistor, hvarigenom patienten kan sjelf beskrifva och fatta sin sjukdom och genom hvilken ett personligt besök i många fall undvikes, sändes fritt till hvar och en som insänder sitt namn och tydlig adress jemte 4 cents i frimärken.

Det bästa ELEKTRISKA BÄLTE i verlden erhålles FRITT af mina Patienter.

P. F. LARSON,
SKRÄDDARE
304 Machray str., Winnipeg.
Allt slags Skräddèriarbete utföres fort, väl och billigt.

"Marriage Licenses."
Giftermålsattester utfärdas under regeringens sigill af
EMANUEL ÖHLÉN,
181 Rupert str. east,
WINNIPEG.